

3. Изменение на прилагателните имена.

Прилагателните имена в ромския език се изменят по род и число, като се съгласуват със съответния род и съответното число на съществителните. Вследствие на това те имат отделни форми за мъжки и женски род, а формата за множествено число в двата рода е еднаква.

За основна форма на прилагателното име се приема нечленуваната за м.р. ед.ч (например **nevo** – нов). Тя се нарича проста. Освен нея има друга форма, която се нарича разширена. Тя се образува с окончанието за мн.ч. **-е**, срв. **nevo** – **neve** (нов – нови). Формата за женски род се образува от основната (простата), като се прибави окончанието **-i**, например **nev-i** (нова).

Формата за множествено число е обща за двата рода и се образува от основната (простата), като се прибави окончанието за мн.ч. **-е**, например **nev** – **е** (нови), срв.

nevo (прил.име, м.р.) **gad** (същ.име, м.р.) – нова риза
nevi (прил.име, ж.р.) **buti** (същ.име, ж.р.) – нова работа
neve (прил.име, мн.ч.) **lila** (същ.име, мн.ч.) – нови книги

4. Склонение на прилагателните.

Прилагателните имена в ромския език се склоняват различно според това дали се употребяват предикативно или атрибутивно.